

Posudek diplomové práce Pavla Kytnera

Svým autentickým způsobem se dotkl velmi aktuálního tématu antropocentrismu, aniž by sklouznul ke klišé, nebo k opakování banálních skutečností. Na případové studii stromů rostoucích - žijících v strukturách lidské činnosti - jinými slovy ve městech, zkoumá o jaký druh nesouměrné symbiózy se jedná.

Stromy jsou nejstaršími žijícími organismy na Zemi, prokazují neuvěřitelnou schopnost vzájemné komunikace, ale i obnovy. Často strom, tedy to co z něj vidíme, je spíš závěrečným výhonkem, mnohem složitější a starší struktury. Old Tjiko, 9550 let starý smrk ztepilý ve Švédsku pojmenovaný po psovi člověka, který ho objevil. Už jen tady je vidět náš problematický a nadřazený přístup - co to znamená objevit strom a proč stromu dáváme jméno po psovi? Možná nám stromy také dávají jména, také nás objevují a povídají si o nás, přál bych si, aby k nám byli shovívaví a vnímavější než jsme my k nim. Protože my patrně potřebuje stromy víc, než ony nás.

Pavlovi obrazy jsou spíš odpovědi a divák si může na základě nich klást otázky, možná podobné jako jsem si položil já, nebo klidně úplně jiné. Pavel ale prokazuje velmi dobrý pozorovací talent a schopnost na formálně skoro klasickém žánrovém obraze městského plenéru, otevírat aktuální témata.

Vedle toho je vidět i velmi vyspělé technické schopnosti práce s pastelem, ale i s konstrukcí obrazu. Ty jsou pečlivě komponovány jako scénografie či kulisy. Pavel se dobře vyrovnal s výzvami jak například nakreslit něco, co je nutné aby bylo na obraze z funkčních důvodů, ale aby to bylo zároveň potlačené. Stejně tak měřítko nemusí být vždy zřejmé a formát papíru s tím nepomůže. Pavel si při práci pomáhal jak s modely, tak zkoumal možnosti i v malém grafickém formátu. V tu chvíli se strom jeví i jako reference měřítka, což lze vnímat jako ideální návod, jak číst celou sérii Pavlových obrazů.

Jeho práci považuji za velmi zdařilou a navrhuji hodnocení 1